



EXKURZIE

VÝLETY

DIVADLO

KNIHY

BÁSNE

VINŠ

HOTELÁK

ŠKOLSKÝ ČASOPIS

1. číslo
2023-2024



Milí čitatelia časopisu - občasníka Hotelák!

Srdečne Vás vítame na stránkach našej školy - Hotelovej akadémie Ľudovíta Wintera v Piešťanoch - a tešíme sa, že ste „otvorili“ aj najnovšie vydanie školského časopisu, ktoré dokumentuje život a dianie v škole počas prvých mesiacov šk. roka 2023/2024. Na nasledujúcich stránkach uvidíte, že hoteláci cestovali, spoznávali nové krajiny, ich tradície, zúčastnili sa kultúrneho podujatia, vzdelávali sa. Tak ako minulý rok, aj tento sa žiaci s elánom zapojili do projektu Záložka do knihy spája slovenské školy. Záver aktuálneho čísla časopisu patrí ukážkam z literárnej tvorby talentovaných žiakov.

December je v plnom prúde, prípravy na najkrajšie sviatky v roku pomaličky vrcholia... Želáme Vám pokojné a požehnané Vianoce, prežítte ich v zdraví a v dobrej nálade v kruhu tých najbližších a najmilovanejších! Prajeme Vám úspešný štart do nového roku 2024, nech Vám prinesie splnenie Vašich túžob a snov, radosť do duší a úsmevy do tváří!

Z OBSAHU:

4- Výlet Nice - Barcelona -

Na začiatku septembra sme absolvovali školský výlet....



8- Exkurzia - Auschwitz - Birkenau, Poľsko

10- Piataci v hlavnom meste



12- Divadelné predstavenie

Nádej Dubček. Nádej zomiera posledná

- prečítajte si názory niekoľkých študentov jednotlivých ročníkov



15- Záložka do knihy spája slovenské školy

16- Básne - *Za sebou, Ony, Kresby*



19- Vianočné zvyky a tradície na Slovensku

21- Vianočný vinš od 1. B triedy



Výlet Nice - Barcelona

Na začiatku septembra sme absolvovali školský výlet, v rámci ktorého sme navštívili francúzske mesto Nice a očarujúcu španielsku Barcelonu. Práve tu sme strávili väčšinu času z nášho pobytu. Výletu sa zúčastnili aj vyučujúce anglického jazyka, pani profesorka Vanková a Vargová, a tiež pani zástupkyňa Kusendová.

Počas niekoľkých dní sme mali možnosť nielen vidieť najznámejšie pamiatky týchto miest, ale i spoznať miestnu kultúru a tradície. Na nasledujúcich riadkoch si môžete prečítať viac o našej ceste a o zážitkoch z nej.

Prvou zastávkou bolo Nice na juhu Francúzska. Túlali sme sa po uličkách a námestiach mesta, ktoré sa rozprestiera na pobreží v dĺžke sedem kilometrov a poskytuje nádherný výhľad na azúrové more a palmy.



Prespali sme jednu noc vo Francúzku a ďalej pokračovali smerom do Španielska. Na fotografii je aj Promenade des Anglais – pešia zóna.



Malgrat de Mar – katalánske mestečko, v ktorom sme boli ubytovaní počas nášho výletu v Barcelone. Leží na pobreží Costa del Maresme medzi mestami Pineda de Mar a Blanes, približne 30 minút cesty od Barcelony. S Barcelonou ho priamo spájajú železnice aj cesty. Nachádza sa v ňom veľa hotelov, pekné a dlhé promenády aj veľa podnikov určených na zábavu i oddych. Vo voľnom čase sme mohli skúmať mesto alebo mestskú pláž.



Ďalší deň
nášho výletu
sme strávili
priamo
v Barcelone,
kde sme mohli
vidieť stavbu
Sagrada



Família – ide o masívnu rímskokatolícku baziliku, ktorá je vo výstavbe už od roku 1882, je to

najväčší nedokončený katolícky kostol na svete s výškou 138m. Túto stavbu sme videli v stave rekonštrukcie, ale v každom prípade to bol zážitok.





Park Güell - rozľahlý park s architektonickými prvkami situovaný nad Barcelonou na svahu hory Turó del Carmel, obrátený smerom k moru. Park navrhol katalánsky architekt Antoni Gaudí pôvodne ako záhradné mesto, kde sám býval. Park má rozlohu 17,8 hektárov.

Promenády sú kryté stĺporadím so stĺpmi v tvare stromov, zvlnené tvary pripomínajú potoky lávy. Niektoré plochy architektonických prvkov parku sú kryté farebnými mozaikami z glazovaných keramických črepov či skla. Tento park spestrili aj papagáje, lietajúce a štebotajúce nad našimi hlavami. Vôňu kvetov bolo cítiť všade. Pridanou hodnotou tohto parku bol nádherný výhľad na celú Barcelonu.



V Barcelone sme videli aj Olympijský štadión a my, dievčatá z 3.A, sme navštívili aj Katedrálu De La Sagristia, kde sme sa pokochali architektúrou a zapálili sviečku. Bol tam krásny dvor a Aquárium, kde sme videli rôzne druhy rýb.



Sme radi, že sme sa mohli zúčastniť výletu, vďaka ktorému sme spoznali veľa nových miest. Odniesli sme si z neho množstvo zážitkov.

Ďakujeme pani profesorkám, že na nás dohliadali a umožnili nám vidieť pamiatky a rôznorodú kultúru vo Francúzsku a v Španielsku.



Exkurzia – Auschwitz – Birkenau, Poľsko

V dňoch 10.-11. 10. 2023 sme ako žiaci tretieho a druhého ročníka absolvovali exkurziu do Poľska.



Ráno 10. 10. sme o 8:00 vyrazili z Piešťan a naša cesta smerovala do Poľska. Po necelých štyroch hodinách sme boli na mieste, v múzeu Auschwitz – Birkenau, v



Oswienčime. Po príchode sme mali hodinku čas, strávili sme ju oddychom. O 14:30 sa

začala prehliadka koncentračného tábora. Začali sme ju vchodom do ikonickej známej brány s nápisom „Arbeit macht frei“. Naša sprievodkyňa nás previedla každou budovou a snažila sa nám čo najpresnejšie opísať a povedať, čo sa za jej múrmi odohrávalo. V každej jednej sa odohrávali silné príbehy. Bolo to veľmi zaujímavé a emočne náročné. V hlavnej časti múzea sme strávili necelú hodinku a pol. Po prehliadke sme sa všetci vrátili do autobusu a smerovali sme na miesto, ktoré je veľmi známe tým, že sa tam končili životy mnohých väzňov. Prišli sme na konečnú stanicu Brezinka. Pani sprievodkyňa nám opäť ukázala a opísala, čo sa v daných budovách a na daných miestach odohrávalo. Na konci koľajníc boli pamätníky, na ktorých bolo v rôznych jazykoch napísané: „Nech naveky zostane výkrikom zúfalstva a výstrahou pre ľudstvo to miesto, na ktorom Hitlerovci zavraždili asi poldruha milióna mužov, žien a detí, zväčša Židov z rôznych krajín Európy.“ Auschwitz-Birkenau 1940-1945. Na tomto mieste sme strávili taktiež cca hodinku a pol. Na pamiatku sme sa odfotili

pri vstupnej bráne a išli sme sa ubytovať na neďalekú Oravu. Bol už neskorý večer. Na druhý deň sme vstávali o 7:30, rýchlo sme sa naraňajkovali a smerovali zasa do Poľska. Prvou zastávkou bola dedinka Jablonec, presnejšie miestne trhy. Poprechádzali sme sa po trhoch, kde boli zaujímavé veci z rôznych kútov Poľska. O 11:30 sme sa stretli pri autobuse a zamierili do Krakova. V Krakove sme absolvovali krátku prehliadku mesta a potom sa väčšina z nás išla najesť. Po obede sme odchádzali z Krakova do ďalšieho poľského mesta, do Zakopaného. Dorazili sme takmer za tmy. V Zakopanom sme mali hodinku rozchod, ktorý sme využili na prechádzku po meste. Potom nás už čakala dlhá cesta domov.

Do Piešťan sme dorazili pred pol nocou.



Výlet sme si všetci užili a páčil sa nám.

Ďakujeme pani profesorku Jančovej a pani profesorku Michálekovej, že to s nami zvládli. :)



Piataci v hlavnom meste

Dňa 8. 11. sme sa zúčastnili my - žiaci 5.D triedy – exkurzie v Bratislave. Mali sme možnosť navštíviť budovu parlamentu Slovenskej republiky v

základom našej národnej identity.

Socha Milana Rastislava Štefánika, ktorá je umiestnená hneď pri vchode, je pripomienkou dejín a nášho národného dedičstva. Zdôrazňuje prepojenie minulosti a súčasnosti.



Bratislave.

Plní očakávaní sme vstúpili dnu, no najprv nás privítala prísna kontrola. Kontrola, ktorá nám symbolicky pripomenula, že sloboda a demokracia si vyžadujú zodpovednosť.

Naše prvé kroky nás zaviedli k štátnemu znaku, k hymne a k Ústave Slovenskej republiky. Výklad nám objasnil hlboký význam týchto štátnych symbolov, ktoré sú

Zaujímavosťou bolo, že M. R. Štefánik na tejto podobizni nemal čiapku. Bolo to z dôvodu, že mal na sebe československú uniformu a čiapka je súčasťou francúzskej uniformy. Dozvedeli sme sa, že Štefánik bol zvolený v hlasovaní za najväčšieho Slováka... Veľkého duchom a činmi, v skutočnosti meral len 168cm.

V ďalšej miestnosti nás ohúrila stena s fotkami poslancov, ktorí zastávali funkciu premiéra. Ich tváre rozprávali príbeh o rozmanitosti názorov a o záväzku pracovať pre blaho občanov. Cítili sme, že každá fotografia so sebou niesla ťarchu zodpovednosti za formovanie budúcnosti Slovenska.

Vstúpili sme do konferenčnej miestnosti parlamentu, kde bol vzduch cítiť vážnosťou a a dôležitosťou rozhodnutí, ktoré sa tu



uskutočňujú. Konferenčná miestnosť nám poskytla pohľad do srdca demokracie.



Červené koberce a zlaté zábradlia v celej budove umocňovali dôstojnú atmosféru.



Z dôvodu rekonštrukcie sme nestretli žiadneho politika.

Budova parlamentu sa týči pod hradom ako majestátna svedkyňa histórie. Jej priestory nás presvedčili o bohatstve tradícií a o tom, že každý kút v nej odhaľuje časť nášho národného príbehu.

Odišli sme obohatení o nové vedomosti a pocity úcty k miestu, ktoré formuje našu demokraciu.



Nádej Dubček. Nádej zomiera posledná

V utorok 3. októbra 2023 sme sa zúčastnili divadelného predstavenia autorky Zuzany Mišákovvej *Nádej Dubček. Nádej zomiera posledná*, ktoré pripravilo Mestské divadlo v Trenčíne pod vedením režisérky Michaely Gallovej.



Veľmi zaujímavou formou sme sa zoznámili s jednou z najvýznamnejších osobností slovenských dejín, s osobnosťou Alexandra Dubčeka. Predstavenie ponúklo pohľad na osobnosť Dubčeka komplexne a zaujímavým bol jeho vzťah k alegorickej postave

Idea komunizmu. Sledovali sme zrod idey socializmu v 19. storočí až po pád socialistického režimu v roku 1989.

Ocenili sme skutočné hodnoty, ktoré Dubček stelesňoval – slobodu, demokraciu, rovnoprávnosť ako základné podmienky šťastného a slobodného života jednotlivca. Vďaka nemu veľa ľudí uverilo, že socializmus môže mať ľudskú tvár. Jeho meno sa stalo v roku 1968 symbolom nádeje na lepší život pre milióny obyvateľov vtedajšieho Československa.



Pozitívne sme ocenili herecké výkony, hudobné, piesňové a vizuálne vstupy, ktoré nám tiež pomohli lepšie pochopiť atmosféru doby a spoločnosti.

Na záver prinášame názory na predstavenie a prínos Alexandra Dubčeka pre súčasnosť niekoľkých študentov jednotlivých ročníkov:

1. ročník

„...na moje počudovanie, ma predstavenie zaujalo. Bolo zaujímavé vidieť, ako sa v tej dobe ľudia cítili a správali. Som rada, že sme sa touto formou mohli posunúť v čase.“

„Myšlienky Dubčeka podľa mňa boli skvelé a keby sa šírili ďalej, určite by mali úspech. Aj



v tejto dobe by boli aktuálne, keby v politike boli nastavení ľudia ako Dubček.“

„Podľa mňa odkaz pre súčasnosť je dôležitosť slobody a demokracie a aký majú vplyv a dosah politické rozhodnutia na ľudí. Myslím si, že by sme sa všetci mali poučiť z minulosti, aby sme zabránili podobným chybám

v budúcnosti.“

„Prínos Dubčeka pre súčasnosť – áno: tak ako sa k tomu postavil Dubček, by sa dnes mal postaviť každý politik – zachovať si charakter a dodržiavať sľuby.

Na druhej strane nie: ideológia socializmu a komunizmu je v dnešnej dobe demokracie zbytočná a nežiadaná.“

2. ročník

„Na predstavení ma zaujal najmä historický dej, ktorý sa odohráva v 20. storočí od počiatku



a vzniku republiky až po tragické udalosti v roku 1968 - osobnosť Dubčeka je veľmi zaujímavá, a v slovenskej histórii väčšej osobnosti nie je. Dubček bojoval za ľudí, ktorí chceli žiť v krajine normálne a nebáť sa, čo bude zajtra.“

„Zaujala ma téma predstavenia, pretože si myslím, že aj v dnešnej dobe je dôležité si tieto udalosti pripomínať a ukázať nám, že sloboda a demokracia sú dôležité a mali by sme sa usilovať o ich zachovanie. Herecké výkony boli tiež výborné, z niektorých častí predstavenia ma až mrazilo, iné

ma dojali. Páčila sa mi postava, ktorú stvárnila režisérka.“

3. ročník

„Zaujali ma problémy, s ktorými sa kedysi ľudia museli naučiť žiť. To, že museli žiť bez možnosti prejavu vlastného ja. Bojovať a riskovať vlastné životy za slobodu a základné ľudské práva. Celé roky len dúfať, že veci budú lepšie. To si neviem úplne predstaviť zažívať na dennej báze. Zarazilo ma, aké sú názory a myslenie niektorých ľudí úplne nepochopiteľné. Ako môže niekto podporovať a veriť v niečo, čo ubližuje a kazí ľudské životy.

Dubček pochopil problémy a snažil sa pre to niečo urobiť a že sloboda je jedna z najdôležitejších vecí.“

4. ročník

„Herci odvodili výbornú prácu. Obdivujem ich výkony, Bolo tam aj pár postáv, pri ktorých som nepochopila ich význam v hre. Napríklad veštica, ktorá sa tam objavila, nikto ani nevie ako. Alebo aj pani riaditeľka divadla, ktorá hrala úlohu „komunizmu“ ako myšlienku a mienku medzi občanmi. Najskôr som si myslela, že znázorňovala myšlienky Alexandra Dubčeka, no neskôr som pochopila, akú podstatu v hre mala.“

„...bojoval skôr za socializmus s ľudskou tvárou, čo je v podstate demokracia. No dodnes ho môžu ľudia brať ako človeka, čo chcel pre ľudí slobodu. Mal veľký vplyv. Veľmi si ho obľúbili. Verím, že pre staršiu generáciu, ktorá súhlasila s jeho názormi, musela byť strata Alexandra Dubčeka veľmi nečakaná.“

5. ročník

„Napriek tomu, že Dubček bol dobrosrdečný človek a dobrý politik, jeho postava v predstavení mi pripadala zidealizovaná.“

„Myslím si, že jeho myšlienky sú aktuálne aj v dnešnej dobe, jeho zápal pre spravodlivosť by bol potrebný aj v našom dnešnom štáte, jeho myšlienky boli dobré, ale okolnosti nás môžu prinútiť zmeniť prístup, čo je možné, že sa deje aj dnes.“

Meno Alexander Dubček stále budí rešpekt a úctu a nepochybne patrí medzi najznámejšie osobnosti Slovenska. Bol to vlastenec, demokrat, humanista a Európan. Kládol do popredia základné všeludské hodnoty, humanizmus, úctu k človeku, toleranciu, dialóg, rozvoj umenia, kultúry a vedy.

Záložka do knihy spája slovenské školy

V mesiaci október sa už tradične naša škola zapojila do CELOSLOVENSKEHO PROJEKTU - Záložka do knihy spája slovenské školy. Témou 12. ročníka boli hrdinovia detektívnych románov.

S partnerskou školou - Obchodnou akadémiou Dušana Metoda Janotu v Čadci - sme si tento rok vymenili bezmála 200 kusov záložiek.

Záložky žiaci tvorili na vyučovaní, v školskej knižnici alebo doma. Na rubnú stranu mohli napísať autora a názov knihy, ktorou sa inšpirovali, svoju mailovú adresu alebo svoj kontakt na sociálne siete, aby

mohli so žiakmi partnerskej školy naďalej komunikovať aj po oficiálnom ukončení projektu. Samozrejme, v súlade s nastavenými pravidlami GDPR (s ochranou osobných údajov) na našej škole.

Za zapojenie žiakov do projektu, za ochotu urobiť pre žiakov niečo navyše a za podporu čítania beletrie ďakujeme vyučujúcim predmetu

slovenský jazyk a literatúra.

Veľká vďaka však patrí najmä šikovným a tvorivým žiakom.

Žiaci vyrobili záložky s oblúbenými hrdinami detektívnych románov rozmanitých tvarov, rôznych veľkostí, využili pritom rôzne techniky (napr. maľovanie, kreslenie, koláž, počítačová grafika). Fantázii sa medze nekládli...



Za sebou

Koľko toho musím nechať za sebou?
Pýtam sa, keď som s mojou kamarátkou samotou
S myšlienkami na to, koľkých ľudí som poslal preč
Pretože vzťahy s nimi boli ako dvojsečný meč

Prví sú moji kamaráti, ľudia, ktorým som mohol veriť
No po čase sa jedna strana musela tak zmeniť
Nie sme na tom tak, ako predtým
Tak vravím len zbohom a z ich života letím

Ďalšie v poradí sú ony, moje staré lásky
Pred ktorými som vždy nosil masky
Žiadna lovestory ako Rómeo a Júlia
Prepáčte, že som to nebol ja, len moja ilúzia
Nevedel som, ako vám to povedať
Tak som sa rozhodol vás z môjho života odrezať

Poslední sú moji druhí bratia a sestry
S ktorými bol ten čierny život pestrý
No zopár z vás mi vrazilo nôž do chrbta
Preto je pre mňa táto skupina ľudí mŕtva
Jediné, čo ich pripomína, sú tie jazvy na chrbte aj duši
No vo finále malo aj to svoje plusy

Koľko toho musím nechať za sebou?
Toľko, aby som nemal dušu zahalenú temnotou
Tak radšej budem na všetko sám
Ako by som nechal svoje srdce vám

Dominik S. Raven

Ony

Okolo mňa stoja tri ženy
Ktoré sú zodpovedné za moje zmeny
Každá z nich svojím spôsobom osudová
Aj keď žiadna z nich asi pri mne nepretrvá

Prvá - posledná bodka za starou kapitolou
Kedy mi začal život prechádzať nečakanou zmenou
Aj keď bola jednou z tých zlých právd
Zistil som, že sa stále musím učiť o tom, čo znamená mať rád

Druhá je dôvod, prečo píšem, bola mojou múzou múz
Pričom moje slová vychádzali aj zo srdca a nielen z úst
No pokazil som toho pri nej asi moc
Preto som odišiel a sám kričím o pomoc

O tretej ešte neviem, visí vo hviezdach
Nepoznám ju, asi bude krásna ako v mojich myšlienkach
Pri nej už nebude môj život punk a bordel
Lebo pri nej si budem môcť povedať, že som dospel
Viem, že sa na ňu oplatí čakať
Aby som pre ňu mohol básne skladať

Dominik S. Raven

Kresby

Po tele stále divnejšie kresby
Aby som vzbudil dojem, že nie som bez chyby
Neviem, z čoho pramení tá zlosť
Veď aj tak som v tomto tele predsa host'

Pečate na tele, prekliatie démonom
Možno jediná pravá vec v tomto svete falošnom
Kde aj človek s dobrou dušou
Môže byť kvôli okolnostiam zlou osobou

Na ruke srdce spinkami spojené
Otázne či ho udržia, veď bolo toľkokrát zlomené
Kvôli myšlienke na dievča v mojich snoch
Veď predsa krvácal som pre nás dvoch

Zvyšok nemá zmysel ako každý druhý sen
Veď je veľa vecí, čo nemá zmysel žiaden
Aj tak vznikli len kvôli mojej slobode
Možno sa raz zjavia tie zmysly ako odpovede

No zatiaľ som len živé ľudské plátno
Ktoré sa zatiaľ cíti prázdno
Možno preto stále pribúdajú kresby
Aby sa konečne spojili príbehov cesty

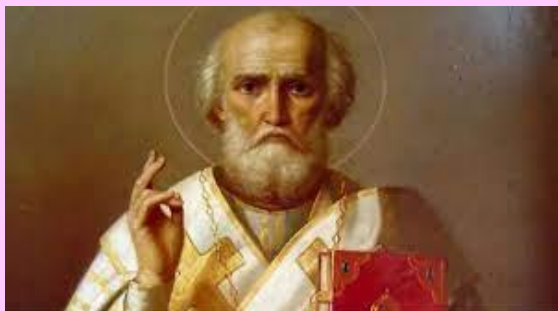
Dominik S. Raven

Vianočné zvyky a tradície na Slovensku

Prežívame krásne predvianočné obdobie – advent. Najbližšie dni majú magickú moc, naši predkovia im pripisovali veľký význam. Dôkazom toho sú zvyky a tradície, ktoré sa k týmto dňom viazali.

Stridžie dni

13. december - Sviatok sv. Lucie patrí do série tzv. stridžích dní, ktoré predchádzajú Vianociam. /**Trvali od Kataríny** (25. november) **do Tomáša** (21. december). Viazali sa tiež **na Ondreja** (30. november), **Barboru** (4. december), **Mikuláša**



(6. december) a **Luciu** (13. december). / Ľudia verili, že v tento deň môžu strigy aj uvidieť. Podľa najznámejšej ľúbostnej veštby si na Luciu dievčatá pripravili trinásť lístočkov. Na dvanásť z nich napísali rôzne mužské mená, posledný trinásty zostal prázdny.



Lístočky poskrúcali a postupne ich



počas nasledujúcich dní po jednom ničili (pálili). Predposledný lístok spálili na Štedrý deň ráno a posledný otvorili večer. Meno, ktoré

na ňom bolo napísané, malo byť menom budúceho manžela. Ak zostal posledný lístok prázdny, budúci rok sa dievčina ešte vydať nemala.

Štedrý deň

24. decembra, na

Štedrý deň, na



Slovensku začíname sláviť Vianoce. Na východnom a čiastočne aj na strednom Slovensku sa tento deň nazýva aj “vilija” alebo “vigilija”, odvodený od latinského “vigília”, čo znamená predvečer sviatku. Najväčším sviatkom Vianoc je **1. sviatok vianočný** (25. december) – deň Kristovho narodenia, i keď história nevie presne určiť, kedy sa naozaj narodil. Na Štedrý deň sa zvykne držať pôst, ktorý končí východom prvej hviezdy. Deťom sa vravelo, že ak vydržia do večere nič nejesť, uvidia zlatú hviezdu alebo zlaté prasiatko. Kým deti chystajú vianočný stromček, gazdinky pečú, varia a chystajú rôzne dobroty na štedrovečerný stôl. Medovníčky či iné koláče majú už napečené niekoľko dní dopredu. Jedlá, ktoré sa podávajú, sa líšia podľa zvykov a tradícií v rôznych regiónoch Slovenska. Spravidla však na bohato prestretom štedrovečernom stole nesmie chýbať chlieb, cesnak, med, oblátky, kapustnica,



ryba, zemiakový šalát, opekance (pupáky, bobaľky), koláče či ovocie. Po večeri sa spievajú koledy, rozbaľujú vianočné darčeky, na ktoré sa nielen deti veľmi tešia. Mnoho ľudí sa zúčastňuje polnočnej omše, aby oslávili narodenie Ježiša Krista a zaspievali si najkrajšiu vianočnú pieseň

„Tichá noc, svätá noc“. 25. decembra a 26. decembra rodiny často zostávajú spolu, idú do kostola alebo navštevujú svojich príbuzných a priateľov.

Vianočný vinš

Moja milá rodinka,
prišla tá vianočná hodinka,
chcem Vám zaželať pekné sviatky,
nech sú Vianoce plné lásky.
Navaríme si šalát a rezne,
tatko nám potom kapra pleskne.
Vianoce sú plné pokoja a jedla,
ale misa šalátu sa zase nedojedla.
Z kapra neostali ani šupiny,
však sme z bohatej rodiny.
Koláče sme napiekli,
stromček sme do ozdôb obliekli.
Rozprávky sa z telky rútia,
naše nohy okolo stromčeka sa krútia.
Želáme Vám pekné sviatky,
darčekom nech sú plné sánky.

1. B trieda